

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gvilielmi Becani E Societate Iesv Idyllia Et Elegiae

Becanus, Gulielmus

Antverpiae, 1655

Idyllivm VIII. Moyses Inventvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12773

IDYLLIVM VIII.
MOYSES INVENTVS.

Argumentum.

*Moysem expositum Merris filia Pharaonis
inuenit, & adoptat.*AD CASPERIVM GEVARTIVM,
CONSILIARIVM ET HISTORIOGRAPHVM
CÆSAREVM AC REGIVM,
ARCHIGRAMMATEVM ANTVERPIENSEM.

BVcolicæ Musæ, labor iste nouissimus esto
Rursus adire Pharon, magnumq; reuisere Nilum.
Niliaco Moysem iactant in gurgite fluctus.
Ah, ne dulce caput violentior obruat vnda!
Ah, ne monstrorum, quæ plurima Nilus in altis
Nurrit arundinibus, puerum ferat æstus ad antra!
Nile pater, quæ te seruato fama per orbem
Hoc infante manet? minus est, quod vastus & in-

gens,
Quod septemgeminò voluaris in æquora cursu,
Quod per te nullos tellus tua postulet imbres.
Sed iam crescentes pronus sol duplicat umbras,
Et vespertino rubuerunt lumine fluctus:
Noctem ille in mediis desertus an exiget vndis?
Exacturus erat, regis nisi filia Merris
Auxilium sæuo melior genitore tulisset.
Liquerat illa suis urbem comitata puellis,
Grataque flumineâ captabat frigora ripâ.

Pars

Pars comitum natos legit inter gramina flores,
 Aut lectos in ferta ligat: pars carmina dicit:
 Illas camporum; tenet has aspectus aquarum.
 Dumque tenet, prono fiscella allabitur alueo.
 Quid ratis ista feret? quærunt. Dirabimur, inquit
 Regina, & rider: simul hoc; simul illa propinquat,
 Iam terigit litus, iam quod cognoscere possit
 Cernit: erat paucis à mensibus editus infans.
 Vagitum tum fortè dabat. Miser, heu! miser, in-
 quit,

Quisquis es, Hebræus certè: miseranda parentes
 Infaustumque genus prodit fors. Nec mora: corbis
 Ex vndis; è corbe puer, velut vnio conchâ,
 Eximitur. Quales parui pinguntur amores,
 Talis erat: leni suffunditur ora rubore,
 Cetera candidior cygnis: mansere relictæ
 Hic illic guttæ, quales in floribus harent,
 Qualis manè nouo tenerâ ros lucet in herbâ.
 Ipsa manu propriâ terfit Regina madorem,
 Inde venustatem contemplans oris, & artus
 Lacteolos: Quàm non, inquit, mittendus in istos
 Hic fuerat casus! en huc vt brachia tendit
 Arridens! vt me blandis aspectat ocellis!
 Infelix Hebræa, Deus cui gignere talem,
 Nec seruare dedit! sed si pater ista iubere
 Sustinet, & nasci Isacidam pro crimine ducat,
 Quis prohibet nos esse pias? crudelior vt sim
 Fluctibus? vt perdam, cui fluminis vnda pepercit?
 Atque vtinam tali fecissent prole parentem
 Me Superi! sed quod natura Deusque negarunt,
 Hoc tibi debebo, Pietas. genuisse putabo,
 Quem sic seruaro: nec me non matris habebit

Ille

196
31

IDYLLIA SACRA.

Ille loco, nostro qui non nisi munere viuet.
 Viue ergò, & sensim regali nomine dignos
 Disce puer mores, nosterque assuesce vocari.
 Quam tibi cumque Dij voluerunt esse parentem,
 Noster eris, raptusque ex amne vocabere Moyfes.
 Dixerat, & puerum regales tollit in vlnas,
 Oscula ceu nato libans, matremque vicissim
 Ille velut teneat, protensis vbera palmis
 Lactis egens quærit. Nutricem filia regis
 Hebraidum è numero quæri iubet: aduenit ipsa
 Pro nutrice parens: Quemque, inquit, tradis alendû,
 O Regina, meus tamquam si filius esset,
 Nec veluti nutrix, sed matris amore fouebo.
 Dicta placent: merces addicitur: vtraque gaudet,
 Regina assumpto, nato Rachobeta recepto.
 Sed iam musa suos excedit rustica fines,
 Nec satis hîc ruri, nec idonea cantat auenæ.
 Coniferâ meliùs pendebit fistula pinu,
 Atque aliis ex hoc numeris tentabimus ire.

1045

LIBRERIA SACRA

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.